



<http://www.arianafghanistan.com>



۲۰۱۸/۰۵/۰۶

نادر شاه سدوزی

مؤثریت تذکره الکترونیک در چه است



هویت ملی تضمین کننده منافع ملی بوده و در این راه مقدس نظر به تأریخ، افغان ها سرهای خود را از دست داده اند تا اینکه از استقلال مملکت، آزادی و ناموس خود دفاع نمایند.

هویت ملی تضمین کننده منافع والای افغانیت است. بدین سبب داشتن تذکره الکترونیکی ضامن امنیت مالی و جانی افغان ها می باشد.

از مدت هاست که در این باره مباحثات ضد و نقیض در جریان بوده که بالاخره نظر به وضعیت امنیتی در مملکت تصمیم اتخاذ گردید تا تذکره های الکترونیکی به صورت شایسته و با شفافیت آن توزیع گردد. کاریست بجا، عاقلانه و قابل قدر.

امروز در شرایطی که بی امنیتی بیشتر از پیش گردیده باید که دوست و دشمن از هم تفکیک گردد. دشمنان با هویت مجهول امروز داخل صحنه می شوند، ضربه می زنند و با ترور و جنگ، افغان ها را ناجوانمردانه به شهادت می رسانند. بدین لحاظ حذف هویت ملی از تذکره الکترونیکی توطئه دشمنان مردم بوده که از خارج به داخل افغانستان سرایت نموده تا اینکه آنها بتوانند به سادگی در بین افغان ها تفرقه ایجاد نمایند و افغان کشی را دامن بزنند. ولی آنها موفق نشدند و ناکام ماندند.

خوشبختانه امروز با این تذکره هویت ملی افغان ها به آرزوی خود رسیدند. آنها از این به بعد می توانند آزادانه روزنامه نگاری کنند. با داشتن همین کارت هویت دیگر برای دشمنان محال است که در بین افغان ها رخنه کنند و آنها را به شهادت برسانند. پس باید با جرئت اظهار نمود که مؤثریت این تذکره یا کارت هویت در آنست که افغان ها در زندگی خود از مصونیت برخوردار شدند. بسیار دیر زمان دشمنان از همین باریکی وضعیت به نفع خود بهره برداری نمودند.

دو مثال امکان دارد مطلب را برجسته سازد:

❖ یکی اینکه آنها توانستند در همین دور و پیش جوانان رشید افغان را که حرفه روزنامه نگاری را بر عهده داشتند به شهادت رساندند و دلیلش هم واضح بود که آنها تا آن زمان به کارت های الکترونیکی دسترسی نداشتند.

❖ دوم تخریب بند سلما بود. بند سلما که به کمک کشور دوست هندوستان آباد گردیده یک تعداد افرادی نامعلوم می خواستند آنرا تخریب و حتی ویران نمایند. مقامات مسؤول می گفتند کسانی ملبس به لباس عسکری بودند که دست به تخریب می زدند، ولی بعداً معلوم نشد که آنها پاکستانی بودند و یا ایرانی. بالاخره فرار کردند و موفق به عملیات تخریبی نشدند.

از این گونه مثال ها زیاد است ولی برای رفع اینگونه معضلات داشتن تذکره الکترونیکی با هویت افغانی یکی از ضرورت های عمده حکومت داری خوب محسوب می شود که اکثر کشورهای پیش رفته جهان جهت جلوگیری از اعمال تروریستی و تخریبی به همین میتود رو آورده اند.

امروز هر گاه کدام کاری خلاف امنیت و آبادی مملکت صورت بگیرد دفعتهً توسط منابع الکترونیکی و یا اینترنت معلوم می شود که دشمنان کی ها هستند.

آیا کارت هویت افغانی را دارا می باشند و یا خیر. بدین لحاظ برای پیشرفت، ترقی و آبادی مملکت داشتن هویت ملی یک امر ضروری و حتی گفته می توانم که یک امر مقدس است. با همین امر مقدس هویت ملی بود که افغان ها با افتخار و رزمندگی توانستند دشمن مکار قدیمی یعنی کمونیست ها را به شکست مواجه سازند.

افتخار به این ملت شجاع و با شهامت افغان که مردم افغانستان را از چنگ کمونیزم نجات دادند. در آن زمان برژنسکی می گفت: «ما افغان ها را کمک می کنیم تا روس ها را شکست بدهند و از خاک خود خارج شان سازند. زیرا افغان ها با دست خالی نمی توانند که روس های کمونیست را شکست بدهند». در آن وقت و زمان روس ها از دو طریق به افغانستان رخنه کرده بودند.

- یکی از طریق ایدولوژی ماتریالیستی مارکسیزم - لینینیزم
- و دومی از طریق معتاد ساختن کمونیست ها به نوشیدن مشروب و تکا، که البته گریبچف موفق شد با اصلاحات وارده در روسیه کمونیست ها را از حالت دایم الخمری بیرون بسازد.

کمونیستهای روسی این مطلب را به درستی درک نموده بودند که با معتاد ساختن افغان ها به وتکای روسی به اهداف خویش نائل می آیند. زیرا با نوشیدن مشروب انسان از حالت طبیعی خارج می شود و از خود بیگانگی را پیشه می گیرد و ایدولوژی کمونیستی و الحادی را در یک مملکت مسلمانی به زور برچه و خونریزی و آنها هم به حکم کرملن انجام داده می توانند، و دیکتاتوری پرولتریایی را در مملکتی که طبقه کارگر و طبقه فیودال هنوز هیچ وجود ندارد به تحقق رسانده می توانند، که خوشبختانه موفق نشدند و ناکام ماندند و شکست خوردند.

نباید فراموش شود که امروز هم شیوه تاکتیکی این کمونیست ها هنوز بجای خود باقی است و تنها شکل آن را تغییر داده اند. بدان معنی که دیروز «مبازه طبقاتی» که محور مفکوره لینینیزم بود جای خود را امروز با مفکوره های تبعیض قومی تعویض نموده و بعضی از آنها عار دارند با ضربه ای که بر آنها وارد شده خود را افغان بدانند و به

همین نسبت خود را «افغانستانی» می نامند. در واقعیت از این میتود فرسوده پارتیزانی «مبارزه طبقاتی» مارکسیستی کدام نتیجه مثبت به بار نیامد به غیر از افغان کشی و بروز جنگ داخلی، که در نتیجه باعث نفرت و انزجار مردم قهرمان و زحمتکش افغان گردید.

با وصف این مطلب امروز تعدادی مخالفت خود را با توزیع کارت الکترونیکی اظهار نموده می گویند که نباید مملکت را بطرف بحران سوق داد. بلکه به زعم آنها باید بر علیه بیکاری و فقر مبارزه نمود. این مفکوره را می توان منطقی دانست ولی برای مبارزه علیه فقر و بیکاری اول باید که وضع اقتصادی مملکت بهبود یابد تا سرمایه داران بتوانند به فکر آرام سرمایه گذاری نمایند و اقتصاد کشور رشد نماید که مسأله بیکاری و فقر بدین طریق حل شود. مگر واضع است که تمامی این موضوعات تابع امنیت کشور بوده که با توزیع تذکره الکترونیکی امکان دارد که یک جزء کوچک امنیتی بهبود یابد.

جزء کوچک به خاطر اینکه جزء مهم و با اهمیت آنرا که امنیت کشور است مربوط به وظیفه قوای امنیتی می باشد. که بدین ترتیب بعضی اوقات مسؤولین قوای امنیتی حق و ناحق به پارلمان احضار شده تا در باره امنیت برای وکلا معلومات ارائه دهند. سوالاتی که بعضی از وکلا در شورای ملی در رابطه با امنیت مطرح می نمایند، بسیار ضعیف، سطحی و حتی مبتذل می باشد که اساس آنرا تبعیض قومی تشکیل می دهد. در دیگر ممالک به طور مثال در اضلاع متحده امریکا اکثر نمایندگان ملت را حقوق دانان تشکیل می دهند. و به هیچ صورت چوکی نمایندگان ملت برای افراد قاچاقبر، دزد، سرکش، و قمارباز سپرده نمی شود. زیرا از همین مرجع می باشد که فساد به هر طرف انتشار می یابد.

در واقعیت داشتن تذکره الکترونیکی یک پدیده نو و مطلوب است.

در آینده مردم افغانستان با داشتن همین تذکره هویت ملی باید از هوشیاری کار گرفته هر کس را در این خانه مقدس ملت که پارلمان گفته می شود راه ندهند. مردم افغانستان باید نمایندگان واقعی خود را به داخل شورای ملی سوق دهند که از مسائل حقوقی چیزی بدانند تا اینکه بتوانند قانونی وضع نمایند که به نفع والای حقوق مردم افغانستان باشد.

